

skulde være farligt for det Almene, og kan indstille det til Indenrigsministeriet. Efter Communalbestyrelsens hele Historie siden 1840, er jeg slet ikke bange for Indenrigsministeriets Afgjørelse; thi er Borgerrepræsentationen sund og kraftig, saaledes som den skal være, bliver Indenrigsministeriet tidligere eller senere tildeels nødt til at følge den, og jeg skulde derfor Intet have imod, dersom det kunde fremme Sagen, og navnlig hvis Ministeren troer at kunne gaae ind derpaa, at man indfattede i Loven, at under Omstændigheder, hvor Magistraten og Borgerrepræsentationen ikke kunde blive enige, der skulde Borgerrepræsentationen være berettiget til at vælge Indenrigsministeren til Opmand. Det er, hvad jeg i Almindelighed kan have at sige om dette Punkt. Der er en enkelt Ting, som er berørt af den ærede Rigsdagsmand for Sorø (Frølund), hvortil jeg i Almindelighed samstemmer med ham. Jeg kan heller ikke godt begribe, hvorfor man, naar man kaster alle disse mange og trættende Commissions og Directioner bort, ikke tillige har gjort det samme ved Skoledirectionen. Jeg kan tænke mig, at man maaskee har troet, at man ikke havde Garanti nok, deels, om jeg saa maa sige, fra den geistlige Side, som jo deri repræsenteres, og deels maaskee ogsaa fra den oeconomicke Side. Jeg troer imidlertid, at naar det Deconomicke blev lagt under et Departement i Magistraten, vilde der ikke opstaae nogen Betænkelighed i denne Henseende, og paa den anden Side, med Hensyn til det geistlige Element, kan jeg virkelig heller ikke see, at der kunde opstaae nogen Vanskelighed, thi de to Provster, som efter Skoleanordningen af 1844 have Sæde i Skoledirectionen, kunne jo tage Sæde i de almindelige Skolecommissions, som formeentlig blive ved og som i Grunden ere Mellemmand mellem Menigheden og Kommunen; paa den Maade troer jeg, at den geistlige Side var fuldkommen repræsenteret. Husker jeg ret, staaer der ogsaa i Skoleanordningen af 1844, at Biskoppen har Ret til og egentlig skal møde i Skolerne, saa jeg troer ogsaa, at dette er en Garanti i saa Henseende. Men jeg skal dog ikke lægge saa stor Vægt derpaa, da jeg antager, at naar Kommunen først fik den Selvstændighed, som var nødvendig,

saa vilde det Øvrige, saa at sige, rette sig af sig selv.

Indenrigsministeren: Efterat nu flere ærede Rigsdagsmænd have havt Ordet og fra forskellige Synspunkter udtalt sig over det Lovforslag, som nu foreligger, turde det maaskee findes betimeligt, om jeg yttrede mig med Hensyn til samme. Jeg troer, det vil være det ærede Thing klart, at der har været en meget væsentlig Forskiel mellem de Udtalelser, vi have hørt. Den første Udtalelse var væsentlig en Anke over, at den communale Selvstændighed ikke var større, en Anke over, at det ene Element i Communalbestyrelsen, nemlig Borgerrepræsentationen, ikke havde en endnu mere overveiende Indflydelse paa de communale Anliggendes Styrelse, end det efter dette Forslag vilde have. Det andet ærede Medlems Udtalelse gik en ganske anden Vej, idet der deri blev udtalt en Frygt for, at der skulde blive lagt for stor en Myndighed i den Communalbestyrelses Haand, som vilde blive organiseret efter nærværende Lovforslag, at det var for tidligt at lægge en saa stor Myndighed i Communalbestyrelsens Haand, hvilket først retlig kunde stee, meente det ærede Medlem, naar Borgerrepræsentationen var bleven væsentlig omordnet. Til disse Udtalelser sluttede sig derimod langt fra det ærede Medlem, der sidst havde Ordet. Den sidste ærede Rigsdagsmand udtalte, at der var et og andet Punkt, hvori han kunde ønske en Forandring, han antydede ogsaa en og anden saadan Forandring, men i det Hele taget syntes han dog at mene, at man netop under denne Strid mellem de forskellige Anskuelser, som her repræsenteres af en æret kjøbenhavnst Rigsdagsmand (Jacobsen) og af den ærede Rigsdagsmand for Sorø (Frølund), i det Hele taget havde truffet det Rette ved det Lovforslag, som her var forelagt. Ved denne Sags Bedømmelse er det aldeles nødvendigt at have klart for Die den Tilstand, som nu bestaaer; dersom den forsløgtiges, saa forsvinder Udgangspunktet for hele Sagens rette Bedømmelse. Den nærværende Tilstand, som jo er hjemlet ved Anordningen om Communalbestyrelsen af 1ste Januar 1840, er nu 17 Aar gammel, og det er maaskee et af de